

anden Verden mod Statskassen eller den særlige Fond, som det ærede Medlem tænker sig oprettet.

Det forekommer mig ogsaa, at det vilde drage videre Konsekvenser efter sig. Hvis nemlig denne Tanke [skulde] praktiseres helt ud, maatte der, hver Gang der blev givet Bevilling til Gæstgiveri eller Hotel et eller andet Sted, hvor der var et Hotel i Forvejen, være Tale om at give vedkommende tidligere Gæstgiver eller Hotelejer Erstatning, og hvis der laa en gammel Kro i Nærheden af et Sted, hvor man bygger en ny Jernbanestation, maatte det samme blive Tilfældet. Man vilde derved komme ind paa meget betænkelige Forhold, saa meget mere som der ingen Mening vilde være i, at Staten skulde udrede Erstatning i de Tilfælde, hvor Værdiforringelsen skyldtes Kommunens Krav. Jeg kunde, hvis man i det hele skulde ind paa denne Tanke, i det højeste tænke mig, at Erstatningen blev fastsat ved en særlig Lov, som tog Sigte paa disse Forhold, og som drog det nødvendige Skel mellem den Erstatning, som maatte ydes af Staten, og den, der maatte ydes af Kommunen.

Skønt jeg i det hele anerkender det ærede Medlems gode Villie til at medvirke til dette Lovforslags Gennemførelse, er jeg ikke i Stand til at tiltræde dette Ændringsforslag og maa fraraade at stemme derfor. Jeg ser i den Omstændighed, at det ærede Medlem har sluttet sig til det Ændringsforslag, som et Mindretal har stillet under Nr. 1, en Antydning af, at det ærede Medlem maaske dog ogsaa til syvende og sidst — selvfølgelig vil han helst have Procenten nedsat — vil slutte sig til Flertallets Forslag og medvirke til dets Gennemførelse, og det glæder mig.

Med Hensyn til det næste Ændringsforslag, som er stillet af de to ærede Medlemmer fra Svinninge (K. Pedersen) og Middelfart (Slengerik), skal jeg ogsaa gøre et Par Bemærkninger. Jeg gaar, efter de Udtalelser, som ere faldne fra dette Mindretals Ordfører, det ærede Medlem fra Middelfart, ud fra, at disse to Medlemmer med Glæde ville stemme for Flertallets Forslag. Den ærede Ordfører for Mindretallet udtalte, at han vilde stemme for det, og det er min Tro, at han ogsaa gør det med Glæde, idet han deri vilde se et meget stort og betydningsfuldt Fremskridt.

Naar det ærede Medlem har stillet Forslag om en helt anden Affattelse af Loven end den, Flertallet har ment vilde

være rigtig, antager jeg, at det ærede Medlem i første Række har taget Hensyn til at fremsætte de ideelle Krav, der kunde være Tale om at fremføre ved en saadan Lejlighed. Ogsaa de Motiver, som i Kommissionsbetænkningen ere fremsatte til dette Forslag, synes mig at tyde paa, at man nærmest er gaaet ud paa at underbygge Kravet om en almindelig Værdistigningsskat, medens vi ved Kommissionsflertallets Forslag kun have taget Sigte paa at gennemføre en lokal Skat under meget lempelige Former. Dette synes mig ogsaa understreges allerede af § 1 i de ærede Forslagsstilleres Lovforslag, hvor det siges, at hvad man vil, er at gennemføre en stedsevarende og uafløselig Værdistigningsafgift, Jernbaneskyld. Jeg gaar ud fra, at Meningen hermed er, at man vil underbygge de ideelle Krav, som kunde fremsættes, hvis Talen var om en almindelig Værdistigningsskat, thi man kan ikke være blind for — og det ere de ærede Forslagsstillere selvfølgelig heller ikke —, at enhver kommende Rigsdag eller Lovgivningsmagt i det hele selvfølgelig er suveræn, saa at selv om vi vedtage de ærede Medlemmers Forslag om denne stedsevarende og uafløselige Jernbaneskyld, vil der ikke være det mindste i Vejen for, at en kommende Lovgivningsmagt kan forandre det. Jeg ser altsaa i dette Forslag mere en Tendens i Retning af at fremsætte et Krav, som skulde være mere ideelt end det, Flertallet har fremsat i sit Lovforslag, som den ærede Ordfører for Mindretallet ved Sagens første Behandling betegnede som et Kompromisforslag. At der ligger noget i denne Betegnelse, kan heller ikke nægtes, thi det, vi have taget Sigte paa, er ikke at fremsætte de yderste ideelle Krav, men at fremsætte et Forslag, som kunde ventes gennemført og ophøjet til Lov, og vi have ønsket at gøre dette under saadanne Former, at Forslaget blev saa lempeligt, som det maatte være, hvor det drejer sig om at gøre et Forsøg paa et hidtil ukendt Beskatningsomraade.

Det ærede Mindretal foreslaar, at der skal svares 4 pCt., altsaa den fulde Rente af den Værdistigning, som skyldes Jernbanerne. Det vil med andre Ord sige, at det ærede Mindretal vil tage hele den Værdistigning, som kommer. Det forekommer mig, at hvor det drejer sig om at gøre et Forsøg — og jeg anser denne Lov for en Forsøgslov —, er det alt for haardt, og det forekommer mig heller ikke ganske konsekvent ud fra de ærede Forslagsstil-